

”Der er et yndigt vadehav”

Der er et yndigt land

Der er et yndigt land,
det står med brede bølge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand
det bugter sig i bakke, dal
det hedder gamle Danmark
og det er Freja’s sal,
og det er Freja’s sal.

Dér sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid
så drog de frem til fjenden mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælder,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt
og ædle kvinder, skønne mø’r
og mænd og raske svende
bebo de danskes ø’er,
bebo de danskes ø’er.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger.
som virker, hvad han kan,
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.

Adam Oehlenschläger, 1823

Vadehavet

Vadehavet er mere levende
End alle andre bølgende have
Her er ikke bare bølgeslag og strand
Men ved ebбетid og i østenvind
Forsvinder havet så langt mod vest
At det kun ligner en smal sejlstribe
Mellem Ballum og Rømø
Havbunden ligger tilbage
Flad og stor som en ørken
Men når man går ud i slikket
Så vil man se at der vrimler af liv
Af urter og insekter
Orme, snegle og fiskeyngel
Hele dynen er levende
Hvis man har øjnene med sig
Og fuglene stimler sammen
Både når havet går
Og når det kommer tilbage
Alt er i bevægelse døgnet rundt
Som et åndedræt hæver og sænker det sig
Igen og igen
I luften på jorden og under den
Man er nær på rytme og sammenhæng
På universets sol- og månefaser
Årstid, stormen og floden
Der var her før os
Og vil forsætte i den evighed
Som måske er tilbage
Og du vasker øjne og skyller tæer
I det store liv som ikke er dit
Men som du er en del af
Nu mens du er

Jens Rosendal 1981

“Der er et yndigt vadehav”

Der er et yndigt land

Vadehavet

